

DM · Dansk Magisterforening

Hvad vil vi med
professionsuddannelser?

www.dm.dk

DM er en fagforening for højtuddannede og mødestedet for 36.000 kandidater og studerende inden for naturvidenskab, humaniora, samfundsfag og sundhedsvidenskab.

Medlemmerne arbejder både i det private og det offentlige med blandt andet uddannelse, forskning, administration, kommunikation, it og miljø.

DM arbejder for et godt og udviklende arbejdsliv i balance, gode løn- og ansættelsesforhold og nye jobmuligheder for medlemmerne.

Hvad vil vi med professionsuddannelser?

Bestyrelsen for DM Professionshøjskoler har i 2009 arbejdet med at sætte uddannelsesvisioner til debat og opstille pejlemærker for DM's uddannelsespolitiske målsætning inden for vores område.

Vores tillidsrepræsentanter har allerede bidraget med konstruktive kommentarer, som er indarbejdet i dette papir. Nu håber vi, at I som medlemmer også vil give jeres tilbagemelding.

I de knapt to år professionshøjskolerne har eksisteret, har der været fokus på organisationsdiagrammer, ledelsesstruktureringer og omstruktureringer blandt tillidsmændene. I samme periode har professionsuddannelserne haft utilfredsstillende søgning, og den nuværende regering indskrev i sit regeringsgrundlag, at der skulle etableres forsøg med læreruddannelse på universiteterne. Med andre ord er der blevet sat spørgsmålstejn ved professionsuddannelserne fra både den myndighed, der sætter rammerne for uddannelserne og fra de unge, der søger uddannelserne.

Sammen med de studerende, med rektorerne og med de faglige organisationer som BUPL, Dansk Sygeplejeråd, Dansk Socialrådgiverforening og Danmarks Lærerforening har vi en fælles interesse i at styrke de udviklingsmuligheder, der ligger i professionshøjskolerne. Det gør vi ved fremadrettet at spørge: *Hvordan kan læreruddannelsen og de andre professionsuddannelser udvikles bedre i professionshøjskolerne?* I stedet for at spørge *hvad har professionshøjskolerne gjort for uddannelserne?*

Vi må som medlemmer af DM finde og udvikle de muligheder, der er for at udvikle demokrati og medbestemmelse for underviserne på professionshøjskolerne. Medbestemmelse i forhold til uddannelsens indhold, form og organisation samt indflydelse på vores arbejdsvilkår.

Papiret består af tre dele: fælles problemstillinger for professionsuddannelserne, specifikke problemstillinger for pædagoguddannelsen og specifikke problemstillinger for læreruddannelsen.

God læselyst
Bestyrelsen for DM Professionshøjskoler

Professionsuddannelserne

De enkelte professionsuddannelser skal udvikle kompetencer og vidensområder, der er centrale for professionen. Professionshøjskolerne skal stimulere de faglige miljøer på uddannelserne, der giver de studerende mulighed for at skabe og udvikle en faglig og personlig identitet i et samspil med medstuderende og undervisere.

Underviserne skal have særlige kompetencer inden for professionens vidensområde. De skal medvirke til at formulere forskningsprojekter inden for den anvendte forskning i deres kerneområder, og de skal være en aktiv og udøvende del af forskningen. Det vil give bedre muligheder for at inddrage den nyeste forskning og udvikling i undervisningen. Stærke og kompetente faglige miljøer står centralt i bestræbelserne på at gøre uddannelserne attraktive for studerende og for underviserne.

Både teori og praksis

Viden om professionens praksis skal have en central placering i studierne. Det vil indebære, at underviserne skal have en central rolle i praktikken, hvor de medvirker i de studerendes læring med henblik på at få fagets teoretiske grundlag til at spille sammen med

udøvernes praksisviden. Det vil også betyde, at deres arbejde skal omfatte udvikling i samarbejde med fagets udøvere i stedet for udelukkende at være formidlere af fagenes teorier i afgrænsede moduler.

Det er kendetegnende for professionsuddannelserne, at man lægger stor vægt på at uddanne til en kompleks og mange-facetteret praksis. De fagforeninger, der repræsenterer pædagoger, lærere, socialrådgivere og sygeplejersker, giver udtryk for vigtigheden af almene brede kompetencer kombineret med specialtviden. Ligesom det bliver tillagt afgørende vægt, at de nyuddannede har en tilstrækkelig ballast til at kunne håndtere uforudsete og kritiske situationer.

En rapport fra AKF om lærer-, pædagog-, socialrådgiveruddannelserne påpeger, at professionsuddannelserne søges af personer, der går efter et samspil mellem teoretisk viden og praksisviden: *“Meget væsentlige motiver for valg af professionsbacheloruddannelse er “faglig interesse”, og at uddannelsen indeholder både teori og praksis. Den valgte uddannelse har stor betydning for den studerendes identitetsdannelse*

og er et personligt udviklingsprojekt – ikke kun investering. Dette peger på, at uddannelsesinstitutionerne først og fremmest bør profilere sig på deres fag og på professionen. Spørgsmålet er i denne forbindelse, om fx individualisering og modulopbygning kan have medvirket til at svække uddannelsernes fag- og professionsidentitet og dermed betydningen af valget af professionsbacheloruddannelsen som identitets-skabende for den enkelte unge. De studerendes motivation for at gennemføre professionsbacheloruddannelsen må forventes at øges, hvis den bidrager til den unges identitetsudvikling.” (Professionsbacheloruddannelserne – De studerendes vurdering og motivation for at gennemføre. www.akf.dk 2008).

Professionsuddannelserne i den offentlige debat

Professioner som lærer, pædagog, socialrådgiver og sygeplejerske er alle blevet massivt kritiseret for at monopolisere deres kerneområde i den offentlige debat. Kritikerne betvivler, hvorvidt uddannelserne er tilstrækkelig kvalificerende til at kunne begrunde et monopol på særlige jobtyper og arbejdsfunktioner. Kritikerne tegner endvidere et billede af en laugsmentalitet, der ikke har nogen eksistensberettigelse i et globalt videnssamfund.

Professionerne er blevet tvunget til i langt højere grad end tidligere at legitimere deres samfundsposition gennem uddannelseskompetencer. Det giver sig udslag i, at såvel BUPL som Dansk Sygeplejeråd, Dansk Socialrådgiverforening og Danmarks Lærerforening har en uddannelsespolitisk målsætning om at “deres egen” professionsuddannelse skal være forskningsbaseret.

I den offentlige diskurs er praksisviden og formidling af almene overvejelser over professionernes vidensgrundlag ikke tilstrækkelig til at legitimere en forrang til professionsudøvelse. Det hidtidige vidensgrundlag er ikke længere tilstrækkeligt, men kræves erstattet af den nyeste forskningsbaserede viden.

Rektorerne har i pjecen “Professionshøjskolernes politik for videnbaseret” fra 2009 forholdt sig til denne problemstilling ved at udfolde forskning som en del af en videntrekant: forskning – viden – praksis: *“Det er professionshøjskolernes ambition at opnå særlig excellence i dirigering af det konstruktive samspil mellem videnaktører på professionsfeltet. Professionshøjskolerne lægger således vægt på at udvikle, udbygge og omsætte det konkrete samspil mellem forskning, uddannelse og praksis, således at ny viden bringes proaktivt i spil i praksisfeltet – og således bidrager til håndtering af nogle af velfærdssamfundets helt centrale udfordringer. Professionshøjskolerne vil arbejde for at kunne tilbyde grunduddannelser, videregående uddannelser, udviklingsarbejde og videnydelser, som alle er baseret på anvendt forskning og udvikling, ligesom professionshøjskolerne i høj grad vil prioritere at fastholde og videreudvikle videnmiljøer, som kan bære professionernes fortsatte udvikling.”*

Det er vores mål, at undervisningen skal reflektere praksisviden og anvendt forskning, ved at underviserne sikres mulighed for at deltage i både forskning, uddannelse og praksis på et kompetent niveau. Underviserne skal beskæftige sig både med undervisning, med efter- og videreuddannelse og med udvikling

og forskningsarbejde. Underviserne skal ikke blot formidle forskning fra specielle forskermiljøer, men skal selv være en del af et udviklende miljø, hvor anvendt forskning spiller sammen med undervisningspraksis og med problemfelter fra professionens praksisviden og uløste dilemmaer.

Disse mål ligger tæt op ad Danmarks Evalueringsinstitut EVA's kriterier for akkreditering af professionsuddannelsesstederne. EVA's akkreditering giver de enkelte uddannelsessteder ret til at udbyde professionsuddannelser. Af deres kriterier fremgår det, at det enkelte udbudssted (ikke kun professionshøjskolen som helhed) skal undervise på et vidensgrundlag ud fra *“erfaringer og resultater fra relevant, aktuelt og praksisorienteret forsøgs- og udviklingsarbejde samt rådgivning, som kan bidrage til at styrke de studerendes kompetencer til at løse problemer i praksis. Forsøgs- og udviklingsarbejdet kan dreje sig om fx udvikling af nye redskaber, produkter og metoder for og/eller med praksisfeltet eller slutbrugere af det udviklede.”*

Identitetsskabende uddannelser

Det er vores vision, at der i professionshøjskolerne opbygges miljøer, hvor de studerende får kompetencer til at løse de centrale problemstillinger for professionen. De studerende skal både uddannes og dannes til kompetente professionsudøvere. Samtidig bør uddannelsen være identitetsskabende. Et begreb som velfærdsuddannelser har for uklare profiler til at appellere til ansøgere. Uddannelserne skal klart signalere *hvem kan jeg blive* og ikke udelukkende *hvad kan samfundet bruge mig til*.

Et centralt sigte med uddannelserne bliver dermed at give den enkelte studerende stærke billeder på, hvordan professionen kan udgøre et centralt element i hans eller hendes egen dannelsesproces.

Fælles for professionsuddannelserne er kontakten til og med andre mennesker. Det er derfor vigtigt, at uddannelserne giver mulighed for at tilegne sig kompetencer i at skabe og udvikle relationer. Blandt andet ved at de studerende og deres lærere selv får mulighed for at skabe og udvikle relationer i uddannelsen.

Pædagoguddannelsen – professionsuddannelse til pædagog

Pædagoguddannelsen er en vigtig professionsuddannelse i det 21. århundrede. Det er uddannelsens formål at uddanne pædagoger, der er i stand til at varetage de mangfoldige opgaver, der fortsat stilles til dem – både i traditionelle beskæftigelsesområder og i mere utraditionelle områder, hvor pædagogfagligheden tydeligvis kvalificerer indsatser. DM er derfor fortsat optaget af kvaliteten og udviklingen af uddannelsen.

DM har fokus på en række kvaliteter, der er centrale for at uddanne “den gode pædagog” og sikre kvalitet i uddannelsen. Pædagoguddannelsen hviler på et samspil mellem tre dimensioner, der tilsammen kvalificerer studerende til at varetage det relationsarbejde, der er centralt for pædagoguddannelsen:

- **praksiskompetencer**
- **æstetiske dannelses- og læringspotentialer**
- **teori**

8

Praksiskompetencer

Praksiskompetencer er en læringsplatform med særlige læringspotentialer. Praksiskompetencer udvikles og udfoldes løbende i uddannelsen. Dels ved løbende mulighed for udvikling i uddannelsens elementer og fagområder, dels i nær tilknytning til praktikuddannelsen, hvor forholdet mellem praksislæring og teoretiske funderinger spiller tæt sammen.

Æstetiske dannelses- og læringspotentialer

Æstetiske dannelses- og læringspotentialer er afgørende såvel for de studerendes personlige dannelse og udvikling som for udviklingen af en pædagogisk praksis. De æstetiske dimensioner er i dag primært placeret i linjefagene og i faget Dansk, kultur og kommunikation. Faglighed inden for fagområderne musik, drama, værksted, bevægelse, sundhed og natur er væsentlige for den samlede pædagogfaglighed.

Teori

Forholdet mellem teori og praksis er en betydningsfuld del af de studerendes udvikling af refleksive kompetencer og deres evne til at opbygge viden og indsigt. Den teoretiske dimension af uddannelsen er væsentlig i forhold til at kvalificere studerende til at forholde sig kritisk og analytisk til væsentlige problemstillinger i praksis. Samtidig er det teoretiske fundament centralt for de studerendes muligheder for videreuddannelse.

9

DM betragter dialektikken mellem de tre dimensioner som en forudsætning for uddannelsens faglige og dannelsesmæssige mål og funktion i såvel uddannelsens obligatoriske fag som i linjefag.

Forholdet mellem praktik og teori – mellem relationsarbejde og relationskompetence

Det er væsentligt at sikre kvaliteten af forholdet mellem praktikuddannelsen og uddannelsen på professionshøjskolerne. I den nuværende uddannelse er der sket en øget præcisering af de fælles uddannelsesmæssige mål for praktikken både i bekendtgørelsen og i de enkelte uddannelsessteders studieordninger. Praktikens fælles mål og krav til læringsarbejdet i praktikken er dermed blevet styrket.

Vi mener dog, at man bør afskaffe den lønnede praktik helt, for at praktikken kan komme til at fungere optimalt. Praktikens væsentligste formål må være at give de studerende mulighed for gennem kritiske læreprocesser at tilegne sig forudsætninger for at kunne varetage relationsarbejdet. Den nuværende lønnede praktik giver alt for stor fokus på medarbejderrollen og nedtoner læringsdelen.

Specialisering

DM ønsker at fastholde pædagoguddannelsen som en generalistuddannelse med muligheder for forskellige grader af specialisering. Vi mener, at det er en væsentlig kvalitet at få mulighed for at specialisere sig gennem sit uddannelsesforløb. Der er gode erfaringer med at uddanne pædagoger, som gennem en generalistuddannelse er parate til den nødvendige specialisering i forhold til de arbejdsområder, som de efter uddannelsen bliver ansat inden for.

Derfor er det væsentligt at sikre både en professionsrettethed og en videreuddannelsesmulighed. Vi ønsker med andre ord at sikre:

- pædagogprofessionens faglighed, og uddanne pædagoger til at varetage de mange forskellige arbejdsopgaver, som pædagogisk praksis rummer.
- at uddannelsen bliver en fuldgyldig del af det videregående uddannelses-system, således at uddannelsen giver uddannede pædagoger muligheder for at få adgang til et bredt spektrum af efter- og videreuddannelsesmuligheder, men også giver direkte adgang til lange videregående uddannelse.

Uddannelsens vilkår

Den nuværende uddannelseslængde på 3 ½ år har allerede vist sig at være et minimum. De øgede krav, der stilles til pædagogers kompetencer, og som kommer til udtryk i den nye uddannelses fagområder, linjefag og specialiseringer, taler for en forøgelse af uddannelsens længde til 4 år. En forlængelse af uddannelsen, der vil give mulighed for øget fordybelse, bedre forudsætninger for specialisering og udvikling af praktikken.

Uddannelsens længde hænger også tæt sammen med den nuværende praktikordning, som udgør en meget stor del af uddannelsen. Vi mener, at der bør ske en nedskrivning af praktikkernes ECTS-points, således at andre uddannelseselementer får bedre mulighed for at udfolde sig i uddannelserne.

Et helt andet vilkår for uddannelsen er fysiske rammer for undervisning og gode læringsmiljøer. De mange fusioner landet over har medført problematikker med hensyn til de fysiske læringsmiljøer. DM ønsker at sætte fokus på uhensigtsmæssige effekter og bivirkninger af dette.

Bekendtgørelsesstyring

Den tidligere bekendtgørelse var primært en rammebekendtgørelse med bløde mål. Der er sket en opstramning af krav til mål og de centrale kundskabs- og færdighedsområder (ckf) i den nye bekendtgørelse. På den ene side signalerer fastsættelsen af ECTS-point for de enkelte fag en overordnet vægtning af fagene. På den anden side oplever vi, at udmøntningen af bekendtgørelsen i de lokale studieordninger kan være meget forskellig.

I forbindelse med de nye fagområder er det et åbent spørgsmål, om bekendtgørelsens centrale styring af blandt andet placering af fagområderne er hensigtsmæssig i forhold til lokalt at lave den kvalitativt bedste uddannelse. I den sammenhæng mener vi, at fagkonglomeraterne bør evalueres.

Læreruddannelsen

Læreruddannelsen er ligesom folkeskolen altid til debat. Hvordan gøres det bedst muligt? Hvad skal der til, og hvor er vi på vej hen?

Mange har meninger om det, og både professionelle udøvere, undervisere på uddannelsen og i pædagogiske forskningsmiljøer udvikler ny viden på området. Vi ser gerne, at forskellige typer af viden fra praksiserfaringer, udviklingsarbejde og forskning i højere grad kommer til at danne grundlag for hvad der sker i et læreruddannelsesforløb.

Læreruddannelsen – en professionsuddannelse

DM mener, at læreruddannelsen i Danmark har udviklet sig til en væsentlig og nødvendig professionsuddannelse, der generelt har som intention at kunne matche professionens behov for dygtige lærere og være afsæt for disses medvirken ved fortsat udvikling af skole og undervisning.

Den væsentligste opgave er at støtte de studerendes udvikling af undervisnings- og relationskompetence. *Det kræver, at vi som undervisere kan:*

- uddanne lærere med høj faglighed
- uddanne lærere med indsigt i forholdet mellem teori og praksis
- uddanne lærere, der kan skabe og udvikle relationer
- uddanne lærere, der kan og vil "god undervisning"

At uddanne lærere med høj faglighed

DM ser den faglige undervisning i folkeskolen som læreruddannelsens centrale formål. Fremtidens lærere skal være i stand til at sætte sig ind i fagligheder og faglige spørgsmål. DM mener, at øget faglighed i skolen på den ene side og lærerarbejds og skolens øvrige opgaver på den anden side er to sider af samme sag, der understøtter, at studerende orienterer sig mod den professionelle praksis.

Faglighed er en måde at forholde sig sagligt på. Det er faglighedens opgave at kvalificere omgangen med sagen. Det gælder uanset, om sagen er forståelse for den natur, vi er omgivet af og indfældet i, de symboler og koder, mennesker har udviklet til kommunikation,

samfundsdannelse og forholdet mellem den enkelte og fællesskabet, kunsten og dens rolle, eller om sagen er det intra-personelle og subjektive.

Muligheden for at vælge en faglighed, der kan bidrage til forståelse og meto- diske tilgange, er næsten altid til stede. Fagene kan ikke umiddelbart fortælle mennesker, hvad de skal gøre, men de kan bidrage med at tegne mulighedernes rum, være en anledning til at opleve nye spændende verdener og gennem øvelse kvalificere udøvelsen af undervisning. Skiller vi derimod fag og sag, fordamper sagligheden, og fagene står tilbage som skolastiske øvelser.

Det er vigtigt for eleverne i skolen, at de møder læreruddannede, dygtige og faglige formidlere, der er uddannede til lærerprofessionen og med respekt for dens opgaver i forhold til dannelse, uddannelse, integration, sammenhæng og internationalisering. Det er ligeledes vigtigt, at de lærerstuderende møder dygtige faglige formidlere i uddannelsen, der er uddannede til at varetage den særlige opgave, det er at uddanne kommende lærere.

Det er DM's holdning, at lærerfaglighed er den lærerprofessionelles kendetegn og kompetence. Den centrale pædagogiske opgave for en folkeskolelærer er at være en kompetent formidler mellem eleverne i folkeskolen og folkeskolens fag med sigte på dannelse og uddannelse. I læreruddannelsen skal den studerende, ud over at etablere en grundig indsigt og forståelse i valgte linjefag såvel som indsigt og forståelse i uddannelsens tværfaglige aspekter,

samt pædagogiske, psykologiske, didaktiske og samfundsmæssige områder, møde alle fagene fra skolens fagrække. Det er vigtigt, at alle fag og områder er synlige i uddannelsen, således at studerende inspireres til at vælge forskellige linjefag. Det kan sikre bredden hos kommende lærergenerationer og give alle studerende mulighed for at forstå den brede faglighed, et velfungerende lærerkollegium på en skole tilsammen må være i besiddelse af.

At uddanne lærere med indsigt i forholdet teori-praksis

Læreruddannelsen har det dobbelte sigte at uddanne til at kunne varetage læreropgaver i praksis og at uddanne til at kunne analysere praksis med henblik på refleksion over og udvikling af praksis.

Forholdet mellem teori og praksis er omdrejningspunkt i læreruddannelsen og styrkes i samarbejdet mellem fag, didaktik og praktik i undervisningen. Fagområdet praktik styrkes blandt andet ved forberedelse og efterbehandling af praktikforløb i undervisningen og på praktikskolen under medvirken af både undervisere på uddannelsesstedet og praktiklærere. Området kunne prioriteres ved forskning i og udvikling af arbejdsformer, der understøtter analyse og refleksion af praktikforløb gennem uddannelsen.

Folkeskole og læreruddannelse skal udvikles via synergi og samarbejde, blandt andet ved at folkeskolelærere og undervisere på uddannelsesstedet anerkender de forskellige former for kompetencer, de hver især kan bidrage med i forhold til den fælles opgave: at uddanne kommende skolelærere. Sammenhæng og interaktion mellem uddannelsens praksisdele og teoretiske dele er grundlæggende vital for forståelse af lærerarbejdets kompleksitet.

Efter- og videreuddannelse af folkeskolelærere skal være præget af samspil med grunduddannelse, fx således at udviklingsforløb på skoler bliver indhold i uddannelsen. Etablering af praksisfællesskaber bestående af lærere fra folkeskolen, undervisere på uddannelsesstedet og lærerstuderende kunne bidrage til udvikling af såvel praksis og didaktisk refleksion i skolen som praksis og didaktisk refleksion i læreruddannelsen.

De studerende skal i uddannelsen møde den lærerfaglighed, de selv bliver en del af. Der er gennem en årrække forsket i sammenhænge mellem teori og praksis – eller mangel på samme, og det er både nødvendigt med mere forskning på området, og at den allerede eksisterende forskning i højere grad bliver en del af grundlaget for arbejdet i uddannelserne.

At uddanne lærere, der kan skabe relationer

Jobbet som lærer er relationsarbejde mellem elever og lærere om en sag. Det er præget af en tæt strøm af udfordringer, der ikke er nogen facitliste til. Der er brug for lærere, der kan operere kreativt og innovativt såvel i forhold til hverdagens udfordringer som i forhold til de opgaver, der opstår i tilknytning til samfundets og verdens stadige forandring.

Det er en erfaring, at lærerstuderende ofte søger lærerstudiet frem for fx universitetsstudier, fordi de har lyst til at studere og senere arbejde sammen med andre mennesker. Samarbejde som et område med høj prioritet vil være med til at sikre, at de studerende bliver på uddannelsen. At skabe relationer er noget, man skal lære, og man skal ville lære det.

Det er DM's holdning, at lærerstuderende i meget højere grad, end det er tilfældet nu, må opleve og få erfaringer med relationsarbejdet på læreruddannelsen som helhed, ligesom vi kunne ønske os mere forskning på dette væsentlige felt.

At uddanne lærere til "god undervisning"

God undervisning forholder sig både til sag og relation. God undervisning handler om elevernes "læring" og "dannelse", forstået som faglig dygtighed, saglighed, social og personlig dannelse.

Faglighed er en måde at kategorisere viden på. En nødvendig kategorisering, som på den anden side kan give problemer med at integrere viden fra forskellige steder og viden af forskellig slags. Derfor er læreres bestræbelser på at skabe sammenhænge et væsentligt element i “god undervisning”. God undervisning er, når den studerende kan skelne mellem forskellige faglige perspektiver og samtidig føre kendte faglige perspektiver sammen i nye situationer og sagsforhold. God undervisning er saglig, og god undervisning er, når lære- og dannelsesprocesser støttes i en grad, så det efterfølgende tydeligt fremgår, at eleverne har lært noget, der er væsentligt.

God undervisning er unik, men selvfølgelig kan undervisere øge deres indsigt om betingelser og muligheder for “god undervisning” blandt andet gennem studier af den megen forskning, der foreligger om “god undervisning”. Det må understøttes, at lærere bliver eksperter i undervisning, der kan fortælle om, drøfte og vise “god undervisning” i et enkelt og forståeligt sprog, samtidig med at der åbnes for nuancer og kompleksitet.

God undervisning er hjælp til læring og udvikling. Processer, der er helt afgørende i videnssamfundet.

Uddannelsens vilkår

Det nuværende lovgrundlag for læreruddannelse i Danmark har mange gode intentioner om nødvendig sammenhæng og progression. Uddannelsen foregår imidlertid i en struktur, som på grund af økonomistyring opfordrer til sam-læsning, modulopbygning og salg af uddannelse i små bidder for at mindske resurseforbruget i form af lokaler, materialer og ikke mindst lærerløntimer og underviserkompetencer. DM vil arbejde for, at de gode intentioner realiseres i en struktur, der ikke alene prioriterer økonomi og markedsmekanismer. Forskning i disse komplekse sammenhænge mellem de gode pædagogiske intentioner og de økonomiske og strukturelle realiteter kunne eventuelt vise nye veje og give andre vilkår for god læreruddannelse i Danmark.

**Har du kommentarer eller idéer,
må du meget gerne sende dem til
Hans Beksgaard på:
Hans.Beksgaard@skolekom.dk**

Udgivet af DM · Dansk Magisterforening

Redaktion:
Hans Beksgaard, Anders Hamming
og Hanne Schneider,
DM Professionshøjskoler

Oplag:
2.300

Design:
FinnNygaard.com

Tryk:
Nofoprint as

DM · Dansk Magisterforening

**Nimbusparken 16
2000 Frederiksberg**

Telefon 38 15 66 00

Fax 38 15 66 66

dm@dm.dk

www.dm.dk